

SZARVASI LAPOK

A TÁRSADALOM, KÖZGAZDASÁG ÉS IRODALOM KÖRÉBŐL.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK

hetenkint egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:

Főiskola utca, 20. szám hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési
pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő
közlemények küldendők.

„Nyiltér”-ben egy sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Egyes szám kapható a nyomdában.

Megyei képviselők választása.

Közeledünk a választások korszakához. A folyó év végével veszi kezdetét a törvényhatósági bizottság, majd a községi képviselő tagjainak választása, s ezek után a jövő tavasszal az országos képviselő választások következnek. A polgári jogok egyik legszebbjének gyakorlására fog újból alkalmunk nyílani.

E választások jelentőségét tekintve lehetetlen, hogy minden gondolkodó polgár ne érezze, miszerint közügyeink jövő féldecennium alatti vezetésének elintézéséről van szó. Hiszen a vármegye és a községek önkormányzata épen azok képviselete által gyakorollik, s így úgy a vármegye, mint a községek ügyeinek helyes vagy helytelen vezetése attól függ, kiket fog a választóközönség megbízni azzal, hogy a törvényadta jognál fogva nevében igazgassanak, intézkedjenek a vármegye és község ügyeiben, ápolják azok szellemi és anyagi érdekeit, rendelkezzenek a vármegye és község vagyonaival.

Igy állván a dolog, tán nem lesz felesleges néhány szóval megemlékezni magáról a választásról s azon elvekről, melyeknek nézetünk szerint e választásoknál érvényesülni kellene.

Ezúttal csak a megyei képviselők választásáról kívánunk megemlékezni és pedig

annyival inkább, mert újabb időben nagyon is lábrakapott az a nézet, hogy miután a vármegye kivétel nélkül régi formájából (értsd: mióta ott országgyűlést játszani nem lehet), most már ott az egyes polgárnak vajmi kevés tennivalója van. Ez a nézet nemcsak nagy tévedés (vagy a mennyiben szándékosan és tudatosan terjesztik megtevesztésre irányított ámitás) hanem egyúttal olyan, a mely közügyeinkre nézve határozottan káros. Ennek lehet tulajdonítani azt az indolentiát, mellyel országszerte a megyéknél találkozunk, melynek következtében megyei tanácsstermek üresek, s a tárgyalások — a legfontosabb ügyek felett is — érdektelenek. Ennek lehet tulajdonítani, hogy a községek és a vármegye legfontosabb ügyeit rendszeren a központi tisztviselők és a központi néhány bizottsági tag intézik.

Épen azért, mert a különben is lankadó ügybuzgalomra, érdeklődésre nagyon is nagy szükség van, szerintünk az új választásoknál főleg arra kellene tekintettel lenni, hogy olyanok választassanak meg, a kik a megyei gyűlésekre bejárhatnak. Lám p. u. a múlt szept. közgyűlésén, a mikor egyéb igen fontos tárgyak között a törvényhatósági pénzügyi felett is kellett döntenet, és a megye közönségének megadózatásáról is volt szó, Szarvasról összesen csak 4 biz. tag volt a 25—30 közül. Micsoda érdeklődés ez? Pedig hát

még politikailag érdekes tárgyak is voltak a szőnyegen! Nagyon lankad nálunk a buzgalom; ezt kellene kissé felfrissíteni új és buzgó tagok megválasztásával!

E mellett ideje lenne már azzal a boldogtalan hagyománnyal is szakítanunk, a mely közügyeinknek már annyiszor ártalmára volt, hogy minden választásba belekeverjük a politikát. A megye nem politikai küzdelmek színtere. Nagyon helyes elv érvényesült a legutóbbi megyei általános restauratiókor, a mikor az intéző körök kimondták, hogy teljesen mellőzendő a tisztviselők politikai pártállása: nem azt kell nézni: ki milyen politikai párthoz tartozik, hanem azt: ki milyen jó hivatalnok. Tegyük így a törvény hatósági bizottság kiegészítésénél is! Ne tekintsük, hogy Péter vagy Pál kormány pártja-e, ellenzékie-e? hanem azt latolgassuk, elég értelmese-e, hogy közérdekű ügyekben önállóan itéljen tudjon? s elég ügybuzgó embere-e, hogy a mikor kötelessége szólítja, pontosan megjelenjen a megyegyűléseken? és ha okos, becsületes, buzgó ember, válasszuk meg! Így aztán nem kell attól tartanunk, hogy ró lunk nélkülünk, és hogy kárunkra fog határozni a tekintetes vármegye! De ha olyanokat választunk, mint a milyen a most kilépett bizottsági

TÁRZA.

A megtartott fogadás,

(Folyt. és vége.)

Mi azonban előzzük meg az öreg Mátrai bácsit, s tudjunk meg olyanokat is az ő deli alakú, szőke bajszú csinos legény fiáról, amit ő még nem tudott, pedig könnyen megzavarhatta őt számításában.

Matrai Gusztit a vasutnál volt és pedig a vizkereseti osztálynál. Mindenki szerette őt; főnökei, mint használható, tüzesű hivatalnokot; barátai, mint jószívű, vidám cimborát; szülei pedig imádták mint engedelmes, gyöngéd fiút. Éppen egy évvel ez előtt helyezték volt el őt mintegy érdemei jutalmául a magy. államvasutak egy élénk forgalmu állomására F. . . . be, hol önállóan működött az említett osztálynál. Egy este vidám barátaival sétálgatott a főúton, mikor közvetlenül mellettük üde léptekkel haladt el egy igazán bájos arcú, ifjú nő. A víg fiuk nem tudták visszafolytani egy-egy pajzánabb megjegyzést, sőt nyomon követték a gyönyörű növésű lányt. Az egyszer aztán visszafordulva kemény szóval utasította vissza illetlen, bár nem sértő megjegyzéseiket. A fiuk nem nagy kézséget mutattak a hátrálásra, de erre közbelépett Gusztit azon kijelentéssel, hogy a ki azt akarja, hogy vele gyűljék meg a baja, az csak folytassa csintalankodását.

A társak elmaradtak: ismerték Gusztit határozott jelleműt, s nem szerették volna, hogy a tréfának komoly következménye legyen. Gusztit

pedig a nő után sietve, udvariasan kérte ki az engedélyt, hogy őt, tisztos távolban lakásáig kísérelheti: ámde a lányka ridegen utasította vissza a lovagias ajánlatot.

Gusztinak úgy fájt ez a ridegség, hiszen ő igaz, őszinte szívvvel tette az ajánlatot, mért ismeri őt úgy félre. Máskor is megtörtént ugyan ez vele, azt föl sem vette, de most úgy bántotta őt társainak tréfás kötődése: ott hagyta őket, s otthon soká soká nem tudta fejből kiverni a jelenetet. Másnap sem vágyott társai után, hanem hivatalos órájának letelte után a külváros felé intézte sétáját. Már mögötte maradt az utolsó ház is, mikor egy kis külön álló csinos házikó vonta magára figyelmét, honnan üde csengésű, női hang ütötte meg fülét. A hang nem volt ösmerős, de a dallam és a nyelv igen! Óh! olyan jól esett neki az idegen ajkuk között szerelte anyanyelvének dallamos zenéjét hallani.

Önkéntelenül arra tartott, s minthogy a kapujtó nyitva volt, egészen a ház sarkáig lopódzott, s onnan a már-már beálló szürkületben az udvarra vetve egy pillantást, ott — ah — egy percze úgy megdobbant a szíve — a kut kávéján ült a tegnapesti gyönyörű lányka és arcát kicsi tenyerére hajtva messze messze nézett, s szemének kifejezése olyan epedő volt, mint a kit titkos bánat emészt.

A kut mellett kis kanna állott, várva a megmerítést; de az urnó csak nézett, csak nézett szeméit a távol egy pontjára szegezve. Valjón hol kalandozott a lelke?

Rögtön megfelelt rá a dal, mit a lányka felocsudva merengésből, érzelmes, mélabus hangon kezdett rá:

Szép hazámba visszavágyom:
Vissza vissza vonz szívem,
Ottan szebben zeng az ágon
Dallos madár berkiben.
Illatosabb ott a virág,
Lágyabban zsong a hab ott,
Az a játsz szép délibáb!
Lelkem rajta andalog.

A dal újra elhallgatott; s újra elmerült a semmisségbe a lányka.

A honvágy bántja — gondolá Gusztit, s úgy megkönnyebbült a szíve. Mintha neki ebből valami haszna volna. Elnézte volna talán reggelig ezt az ábrándos szentet, hiszen a kiragyogó hold is oly hívólag mosolygott. Egyszerre csak azonban elmordult a lányka lábánál fekvő öreg eb, s Gusztit jónak látta lopva távozni.

Czélatalanul indult tovább, mert ilyen hangulatban nem vágyott még haza. Szép holdvilágos este volt, s ő haladt haladt tovább. „Lelkem rajta andalog” — dudogtató önkéntelenül. Egyszerre megbotlott valamibe: egy sirhalom volt; a temetőbe jutott. Tetszett most neki ez a hely; ez is olyan szomorú, mint az a nóta, olyan titkos, mint az a lányka. Egy gondosan ápolat, virágokkal díszes sirdombnál megállott. Leült annak a szélére. Milyen kedves halott lehet az, kinek így ápolják a sirját! Milyen jó, hogy neki még nincs, kit megsiratnia, kinek sirhalmát virágokkal

tagok között is van, a kik talán soha sem látták a vármegye termét, s ezután sem fognak a gyűlésekre eljárni, akkor ne csodálkozzunk azon, ha a megyén sok olyan mén határozatba, a mi sem érdekeinkkel, sem tetszésünkkel nem találkozunk.

Végül még nem hagyhatjuk említés nélkül azt a sajátságos jelenséget, hogy a szarvasi bizottsági tagok közt több olyan férfiú nevével találkozunk, a kik lehetnek igen jeles, derék emberek, de nem szarvasiak! Miért kell a szarvasi választó polgároknak lemondani arról a jogukról, hogy magokat, hogy egymást válasszák be a törvényhatósági képviselbe! Hiszen annak hogy a bizottság tagjai községenként választatnak, épen az a célja, hogy olyanok válasszassanak, a kik szükség idején saját községüknek érdekét képviseljék és védjék! Vagy talán városunknak nincsen annyi arra való embere, a mennyit képviseltetésünkre a megyére küldenünk kell? Mi abban a nézetben vagyunk, hogy van; s minthogy az városunknak fontos érdeke, hogy viszonyainknak ismerői, közterheinknek osztályosai határozzanak a vármegyén is, óhajtjuk, hogy a jövő hó 20-án megejtendő választáskor a megyebizottsági tagok kizárólag városunk lakosaiból választassanak!

Szarvasi.

Bárány türelem!

Nem nevezhetjük másnak azt az érthetetlen hallgatását városunk polgárságának, mellyel már idestova évek óta példátlan keleti nyugalommal türi a mérszárosok önkényét, s keresztényi megadással fizeti a hus nagy árát! Mindenféle panasz hangzik az üzlet pangása miatt! Csak a mérszárosok nem tudnak semmit az általános válságról, csak az ő üzletüket nem éri semmi csapás. Ők most is olyan drágán mérik a húst, mint a legboldogabb időkben; mert tudják, hogy a közönségnek élni és így húst fogyasztani csak kell! És ha a közönség drágán is megveszi a húst, hát mért is adnák ők azt olcsón?

No már hiszen tisztelet becsület minden foglalkozásnak, mi nem irigyeljük sen-

kinek a becsületes munkája gyümölcsét, de még a szerencsését sem, hanem hogy éllelmi czikkkel oly uzsrát lehessen üzni egészséges társadalmi viszonyok között, s különösen akkor, a mikor a termények, s így a vágó marha is oly hallatlan olcsó, mint most, — azt kerekén kétségbe vonjuk. Nem lehet ezt másképp érteni, mint hogy nálunk nincs, a ki a közönség érdekével törődne, s a ki akár hatóságilag, akár társadalmi uton igyekeznék az oly visszaéléseken segíteni, minő a mérszárosok zsarolása Jól tudjuk, hogy a szabad ipart a hatóságnak nincs joga korlátozni; de hát az a társas szövetkezés, a mi e lapok utján is több ízben ajánlva volt, oly nehéz, vagy oly lehetetlen dolog? Hiszen, ha magunk nem törődünk vele, hát akkor hogy törődjenek azok, a kiknek a mi bárány türelmünkől hasznuk van?

Már a megyében mindenütt leszállították a hus árát 48 kr.-ról 40 sőt 35 kr-ra, csak minálunk kell még a legrosszabb húsért is 44 krt. fizetni! Lám pl. Csabán a napokban a közönség felszólítására két jóra való mérszáros a marhahús árát 36 kr-ra a juh hús árát 28 kr-ra szállította le s az lett a következménye, hogy minden mérszáros leszállította az árakat!

Hát mi meddig fogjuk még gőzölni türelemmel, azt az állapotot, hogy míg a gazda a jószágot jóformán ingyen pocskolja el, addig a mérszárosok a huson 100%-et is vegyenek? Bizony ha tőrjünk, megérdemeljük, hogy még drágábban adják, mint most.

FOGYASZTÓ.

Állat, termény és kézműipar kiállítás Békésen.

E hó 3- és 4-én azaz vasárnap és hétfőn tartatott a megyei gazdasági egyesület által rendezett járási kiállítás. Az állat kiállítást illetően ilyen nagy megvétel mint Békésmegye, melynek oly nagy és tehető gazda közönsége van, — többet vártunk, különösen a lókiállítás kis mérvben volt képviselve. csak is helyből, békésiek vezettek fel lovakat, első díjra érdemesített ló nem is találtatott, a második díjat nyerte Bakucz Tivadar sötétepej menje.

Szarvasmarha kiállítás gazdagabb volt, tömegesen állítottak ki: br. Wenckheim Viktor, gr. Almási Kálmán, Jurenák Imre, Bakucz Tivadar, elsődíjat nyerte mint legkitűnőbb br. Wenckheim Viktor Mérges nevű bikája.

ültetné be, Milyen szép virágok! Ez a rózsá bimbó! Eh! leszakítok egyet — gondolá Gusztó — megbocsájtja a halott szelleme! Leszakította!

— Miért bántja az én virágaimat, hangzott erre egy erélyes női hang? Ki engedte meg, hogy rózsáimat szakgassa

— Gusztó fölnezt, s majd leszédült megiepetésében, mikor maga előtt kannával kezében a dallos lánykát látta.

— Bocsánat, hebegé — betévedten a temetőbe, megálltam ennél a csinos sirhaiomnál, s minthogy nagyon szeretem a virágokat, egy bimbót akartam eltenni annak emlékére, hogy ma egy kis házikóból szép magyar dalt hallottam.

— Hát ön is magyar — kérdé elpirulva, sokkal szelidebb hangon a lányka.

— Igen, nagysád, s lássa itt idegenek között olyan varázsos hatású a magyar szó. Egészen elérzékenyülve ide tévedtem be, nem is sejtve, hogy nagysáddal találkozom, kinek ugylátszik, már másodízben okozok fájdalmat. Bocsánatát kérem mindkettőért, nem szándékosan történt. De nem is zavarom tovább, nehogy igazán magamra vonjam haragját!

— Nem zavar, — hebegé a lányka. De hát igazán nem akart tegnap este sérteni?

— Óh nem, higgye meg, hogy nem — monda hévvel Gusztó.

— Akkor köszönöm figyelmét. Lássa, én egyedül álló lány vagyok, mióta szegény anyámat ide temettük el — monda és nagy szemében könyözgett. Nagynéném ugyan magával akart vinni,

de én nem tudok e helytől megválni: ide járok ki minden este meglocsolni kedves virágaimat.

A lányka leült a sírdombra, s beszélt sokat megboldogult édes anyjáról; Gusztó meg azon vette észre magát, hogy neki is köny lopódzik két szemébe, s ő is ott ül a hanton.

A virágok meglocsolása után együtt mentek vissza a házikóig.

— Hát nem fél egyedül — kérdé itt Gusztó — Az ifjú nő szótlanul mutatott revolverére.

Nem beszéltek meg, s másnap mégis mindketten ott voltak a sírnál, A lányka nem haragudott meg érte; Gusztó meg sokat tudott beszélni közös hazájukról.

Negyednap hévvel fogta meg elváláskor a lányka kezét; szeliden nézett szép szemébe, s aztán így szólt:

— Nem kérdem én, kicsoda kegyed, mije van; csak azt kérdem, tudna-e az én szüleimnek szerető lányá lenni, s megosztani velem a közös falatot?

A lányka mélyen elpirult, aztán mint a hervadó virág szirma, aláhanyatlott kebelére feje és suttogó hangon felelé: „jőjjön holnap délbén a házikóba. ott megmondom. Isten önnel addig is!”

Elváltak, de Gusztó megcsókolható a hófehér kis kezét,

Mennyi reménnyel nézett a másnap elé! Fölvirrad hát neki is valahára! Hogy megváltozott azalatt az egy hét alatt; óh mert már érzé a te részegítő lehelleted, imádozt szerelmem!

Lázás léptekkel haladt másnap déltáj a há-

zúk felé, de minél közelebb ért, annál inkább meglazultak léptei, hiszen hátha csak azért kért várakozási időt, hogy tagadó választ adhasson: óh akkor élnie kell egy élő érzellemmel egész életén! Beért az udvarra, ott csend uralkodott nem látott senkit sem.

Hát még élembe sem jön! — gondolá — persze küzd odabent érzelmeivel! Remegő kézzel fogta meg a pitarajtó kilincset: az ajtó be volt csukva.

— Hát elment hazulról, hogy ne is találkozhasam vele! Óh ezt nem érdemeltem meg! Mért nem mondta meg mindjárt este, hogy nem viszonozza érzelmeimet, ugy legalább már tegnap estem volna át a keserű küzködésben.

Mégis leült a kut kávjára. és elmélyedt gondolataiba. Egyszerre közelgő leptek nesze zavarta fel, s a következő perczen ott állt előtte egy őszbezsavarodott férfi.

— Ugy-e uram! a kisasszonyra vár? Látom arczáról, hogy fajni fognak szavaim; ő elutazott, de egy czédulát hagyott hátra az asztalon az ön számára; nekem pedig elaggott kutyáját adta ajándékba.

Gusztó szomoruan követte a barátságos öregget. A szobában ott nyoszörgött a vén eb Gusztó láttára örvendve csóválva meg farkát; az asztalon pedig ott hevert a levélke egy hajszállal kötve át.

Felbontá a levélkét; tartalma ez volt:

„Bocsásson meg, hogy bucsú nélkül távozom de nem akartam még egyszer felujítani a tegnapi jelenetet, Gondolni fogok az együtt töltött kedves

Jnhok.sertések szintén nagyon kevés számmal állítottak ki, s mind díjazva lettek, valamint az aprójóság is mind díjaztatott, ugylátszik a jurynak volt elegendő díja.

A termény- és iparkiallitásnál a békésiek kis mértékben voltak képviselve, vidékről azonban volt elég kiállító, nagyobb mennyiségben állítottak ki Rákóczi Soma, Megele Bertalan, Konkoly Jenő.

Általános figyelmet s a hozzá értők előtt is feltűnést keltet Jantyik Mihály békési születésű ifjú festőművész 3 festménye. s azon következtetésre nyujt reményt, hogy ha az ifjú művész ugy halad a pályán, mint eddig, szép jövőnek néz elébe, sokra viheti.

Továbbá feltűnt Vári Sándor békési tanító-nak a Békés város által most épített sok ezrekbe kerülő bérházat kicsiben ábrázoló csinos kis faháza. Az említett tanító urat többen többször látták a nevezett bérház építési ideje alatt, a bérház előtt kezében tolkással, s egy darab fűcskával megállapodni, nézni az építés tovább haladását, rajta a díszítéseket, s tenni egy egy metszést a kezében levő fűcskán, míg végre kisült belőle kis alakban a csinos bérház.

Az ilyen természeti ügyességgel bíró ember megérdemelné, ha legalább a szünidő alatt köz-költségen valamely műfaragó műhelyben foglalkoznék és tanulmányozna.

Az állatkiállítás a városház udvarában, a termény és kézműipar a gymn. épület 4 termében volt elhelyezve, oly csinosan hogy a rendezőség méltán megérdemli a dicséretet és elismerést.

A kiállítás ideje alatt elég élénk volt a város sok idegen volt jelen, különösen Csabáról, Gyuláról, Békésnek azonban csak az értelmisége látogatta a kiállítást, e köznépek ugylátszik csak a garasos komédia tetszik, ilyen nagy népséggű városban a látogatók száma alig tette ki a 2000-ret.

A jutalmazottak névsorát nem jegyzem fel mert mint feljebb mondtam, majd mindenki jutalmaztatott.

Tövis.

Ujdonságok.

— A megyebizottsági tagok választásához, Békésmegye törv. hatósági bizottságának f. év szept. hó 27-én s folytatva tartott rendes közgyűlésén, a magy. kir. belügyminiszter urnak f. évi 40.951. sz. rendelete a választott megyebizottsági tagok sorában f. év végén megüresedendő helyeknek betöltése ügyében tárgyalatván, a választott megyebizottsági tagok közül az 1880-ik évben választottaknak, megbízása a törvény szerint, f. év végével lejárván s az ekként valamint időközben elhalálozás, elköltözés stb folytán megürült tagsági helyeknek be-

töltése, a f. év folyamán választás után fogantatandó lévén, a választás határnapjával f. év nov. 20-ának reggeli 9 órája tüzetik ki. — Így tehát a vonatkozó törvényezik értelmében, az 1886. év végén megbízatásukat elvesztik a következők: Gyula város 1-ső alkerületében; Schröder Kornél, Zöldi János, Kirileszku Gyula. Szabados József. 2-ik alkerületben Mondák György, ifj. Uferbach János, Hoffmann József; 3-ik alkerületben Japport Simon, Sal József, Bernát Károly, Finta Ignác; Kétegyháza; Grósz György. Kertay Zsigmond. — Csaba város 1-ső alkerületében: Janovszki András, Lipták Lukácsik János, Vidovszki János, 2-ik alkerületben: Zelenyánszky György Szemian Sámuel, dr. Szemian Kalmán, Haan Béla, Gally Gyula, 3-ik alkerületben Szász Pál, Horváth János, Kristoffly Károly. 4-ik alkerületben Sztraka Ernő, Urszinyi János, Hursán Pál. — Gyoma Szerető Imre, Biró László, Garzó Gyula, K. Nagy András, Cs. Szabó Gergely. E ndrődön: Timár J. Pál, Hanyecz Gy. István, Hunya j. Mihály, Jánosik István, ifj. Uhrin j. József Békés város 1-ső alkerületében Kratochwill Gyula, Dr. Hajnal István, Mezey Lajos. 2-ik alkerületben Salamon András, K. Szűcs Máttyás, Mester András. 3-ik alkerületben Varga György, D. Szabó János, Czira Gergely. M-Berényben Horváth János, ifj. Hegedűs Mihály, Kolozsi András, Kiss Sándor, Gy. Kovács János. K-Tarcsán. Fabián Gábor, ifj. Nagy Sándor, Varga Antal, Kovács László, Szabó János. — Szarvas város 1-ső alkerületében: Jancsovics Pál, Mikolay Mihály. 2-ik alkerületben Csonka Pál, Deutsch Adolf, Meis Lajos, 3-ik alkerületben Haviár Dani, Sárkány János, Valkovszky Mihály, 4-ik alkerületben Jancsovics Péter, Elfer Jakab, Baltazar Lajos, Tóth Pál. Szt. Andráson. Hutiray László, Zlinszki István (kondoros). Öcsödön. Kiss János. Orosháza 1-ső alkerületében. Németh István, Herczegh Géza, dr. László Elek, Bézi Balázs, Tobak István. 2-ik alkerületben Székács István, Szeberényi József, Bulla Mihály. Csorvason. Grótz Béla. Tótkomlóson. Koszta Lajos, Machan Pál. Szeghalmon. Czeglédi Gyula, Péter András. F-Gyarmaton. Horváth Gyula, G. Nagy Sándor, Kornis Gyula. — K-Ladányban. Szekeres Sándor, Szilágyi Antal.

— **Chován** Zsigmond szarvasi ev. egyház orgonistájának „partitúra”-ja már kikerült a sajtó alól sőt az első 100 példány el is kelt már belőle. A mű igen esinos kiállításban correct és szép nyomásban van kiállítva. Kapható a szerzőnél Szarvason, példány 5 frt.

— **Őszi eső.** Megeredt az eső, készíti a vendégmerasztaló sarat. Hosszú eszmas lovakok ingadoznak a sikos pallón. Az esős ősznek ilyen a

órákra, de ön feledjen el, mert én már nem vagyok szabad.*

Nem szabad már! Nem! Ugyan ki lesz az a boldog, ki őt elnyerheti? Mindegy, mindegy már nekem: rövid, tűnő álom volt.

A vén eb szomorúan nyöszörgött!

— Erdész ur — fordult hirtelen a hallgatva álló ősz férfi felé — ha meg nem sértem, följánlok bármily összeget az ebért.

— Vigye el csak fiatal ember emlékül tőle és tőlem; önt ugyanis jobban érdekli.

Mire Guszti sebhedt szívvel hazaért, már otthon két levél várta: egyik az igazgatóságtól melyben nagy esudálkozására egyhavi szabad idő volt számára engedélyezve; a másik atyjától. Ebben el volt mondva a Géresivel való fogadás, melynek most jár le az ideje, erre kell az engedély; épazért, ha szive szerint teheti ne hiúsítsa meg szüleinek ifjúkori tervét!

No jókor — gondolá! Bánom is én most már, akárki lesz is nőmmé; Ám teljesedjék a fogadás!

Othonn rögtön bezállásolta magát szobájába a vén ebbel együtt, s nem igen mutatott kedvet a kimozdulásra. Csak hogy am édes atyja folyton talált számára valami dolgot a gazdaság körül.

Harmadnap, éppen elbeszélésünk napján bement az öreg Mátrai bácsi fia szobájába, de az már künn járt a mezőn. A vén eb azonban elővánszorgott fekhelyéről, s farkát csóvalva nyöszörgött Mátrai bácsi lábánál. Ez lehajol hozzá, simogatja fejét, hátát. S az eb egyszer csak szét-

képe minálunk; nem is véve tekintetbe egy-egy sárba ragadt járművel kinlódó jószágot, s az iskolás gyermekeknek sűrű bugdácslását. Ez mind az élet küzdelmeihez tartozik. Tempora mutantur.

Műkedvelői előadás. Lapunk múlt vasárnapi számában említettük volt, hogy a helybeli polg. leányiskola növendékei a mai napon műkedvelőkül fognak fellépni. Előadatik általuk Csengey Gásvár eperjesi theol. akadémia tanárának és előnyösen ismert költőnek „Melitta herezegnő” című 5 felvonásos kedves színműve, melyet megelőz az „Uj év” című francia allegorikus kép Feleky fordításában. Nagy az izgalom a kicsiny szereplők között; már napok óta nem izlik nekik sem a tanulás, sem pedig az ebéd, csak a tapsokat hallják. Óhajjuk, hogy minél több jusson belőle, mert ez üdvös lesz annak az iskolai kasszának is, mely a „Kongó” országban lett megrendelve s mindíg dicsekszik származási címével. Az előadás kezdete fél hat órára van kitűzve mit sehogys sem birunk megérteni, hogy miért? Vagy 4 órakor, vagy 7 órakor ez mind megfelelőbb lett volna; de fél hat óra nagyon különös!

— **Táncmulatság.** A szarvasi fiatalok felbuzdulva a kis műkedvelők odaadásán, mellyel a jóügy érdekében kellő esztétik igyekezetnek szerezni községünknek, szintén megmozdult, hogy bekoronazza a kellemesnek ígérkező vasárnapi estét. Ezért egy táncmulatságot rendez a Bárány vendéglő nagy (!) termében, melyre községünk tisztelettel meghívatik. Beléptidij nincs. A siker attól függ, ha minél többen, figyelmökre méltatva a szíves meghívást, megtisztelik jelenlétükkel a vigalomnak nyílt körét.

(§) — **Hályagos** himlő. Városunk érdemes előjárósága tekintetbe vévén azt, hogy a hályagos himlő immár 7 esetben lépett fel községünkben, felkérte a lelkészeket illetve egyházközségi elnököket, hogy a népet a szöszékről értesítsék e közegészségügyi veszélyre és utasítsák azt arra, hogy a városházán megejtendő himlőoltásra a még be nem oltott gyermekek elvitessenek valamint öríz kedjen oly házba belépni, hol himlő beteg van. Ily házak külső felismerhetése céljából azok veres zászlócskával jeleltetnek.

(§) — **Nem lesz vásár!** Az okt. 16, 17 és 18-iki marha és kirakó vásár tekintettel a kolera járványra betiltatott a megye alispánja által, kár, hogy a betiltás csak 3 nappal a vásár ideje előtt eszközöltetett, mert így sok kellemetlenség és kár éri a vásárosokat.

— **A Békésmegyei** gazd. egyesület értesítőjét, mely szept. 28-án jelent meg, mi okt. 14-én, tehát 16 napi késedelemmel kaptuk. Mi lehet ennek oka nem tudjuk, de annyi bizonyos, hogy bárki okozója e pontatlanságnak, vele nagyon art a gazd. egyesület

szeszitve lóggó czimpáit kutyamódra kezd nevetni.

Az öreg néz, néz, aztán mint valami gyereket fölkapja az ebet, cirógatva, dédelgetve, nevével szólalva.

— Hektor, kedves Hektor! megkerültél vén nevedő barátom; de nem hoztad el ugy-e a te jó gazdád, a ki megtanított nevetni, hogy, ha ő neki nincs kedve, hát legalább tőled ragadjon rá a nevetés. Drága kutyám, megmentőm! Vén napjaidra ne felej nevethetsz majd eleget!

S az öreg, mintha aránytalt volna, olyan rohanva szalad a speizba, előhossa a maradék csirkét, s ugy amint azt a vén barát ropogtatja, szopogtatja.

Benyit rá a felesége, de ő észre sem veszi. Amint aztán megpillantja, derékon fogja, s végig keringőzik vele a szobán.

— De mi bajod lett ember? Elment a hajad, hogy ugy dédelgeted azt a csúf jószágot!

— Minden jól van, anyjukom! Lesz lakodalom, lesz vigság, lesz muzsika, lesz minden. Csak már jöjjön az az én drága Arankám!

Aztán megint végig ceppedlizi a szobát. Az öreg Mátrai nem ért semmit; de ő, a gazda, mintha kicserélték volna, tréfál, füttyöl, dalolni se restel, tesz-vesz egész nap, s ölelgeti a fiát, ki már nagy busan elregélte neki a vén eb történetét. Még incselkedni sem átal a fia nagy bánata felett: „Gyerekség az egész — ugymond — majd benő a fejed lágya, ha meglátod új arádat.

Lehet — mondja Guszti — de az arca meghazudtolja. Aranka megérkezése napján kiküldte az öreg Mátrai bácsi Gusztit, hogy rendezze kocsit, lovat a másnapi esküvőre.

ügyének, mert vannak az értesítőben olyan közlemények, melyekről a sajtónak annak idején tudomást kellett volna vennie, ma pedig már azok idejüket multák. Áll ez különösen a békési kiállításra vonatkozó közleményről.

A műkedvelői előadás, mely a leányiskola javára adatik elő, oly érdeklődést keltett, hogy a jegyek már előző nap elfogyván, az előadás megismétlése ugy a közönség, mint az intézet érdekében kívánatosnak látszik. Ennélfogva a rendezők az előadás megismétlésére kedden, f. hó 19-én vállalkoznak, ha az előjegyzések azt lehetővé teszik. Előjegyezni lehet az int. helyiségekben, hétfőn d. e. 8-12-ig d. u. 2-5-ig.

(r) — **Olcsó a hus Csabán.** A nyáron többször merült fel azon panasz, hogy a vágómarha értékéhez aránylag felette drága a hus. A panasznak volt alapja, mert míg a szomszéd városokban 40 kr. volt egy kiló hus, eddig Csabán 48 kr-ért mérték. Ezen állapot ellen sokszor felszóllaltunk mi is. A közönségnek végre sikerült két derék iparost az évek óta tisztaságáról és pontosságáról előnyösen ismert mészárosokat; Hornyacsek József és Bugyinszky János urakat megnyerni, kik hajlandóknak nyilatkoztak két oly mészárszéket felállítani, melyek, a közönség minden igényének megfelelőek legyenek. E hó 1-sején meg is nyitották azokat s már is — 36 kr. a hus. Hát nálunk meddig fizetjük a húst 44 kral??

— **Az erdőlyi ipar** pártolásának ügyével foglalkozó hízottság ma d. u. a takarékpénztár társalgó termében ülést fog tartani.

— **Felhívás** előfizetésre „Orosháza” című monographiára. Orosháza népe szeretettel és büszkeséggel szokta faluja nevével emlegetni; méltán! hiszen ezen község multja és jelene egyiránt jelögeti jövője iránt is a legszebb reményekre. Szeretettel foglalkoztam én is Orosháza történetének és mostani állapotának leírásával, s midőn ezt közzé teszem az evang. templom fennállásának 100-dik évfordulója alkalmával, örömnapi emlékkönyvül, azon remény kecsget, hogy művetem szívesen fogadják földieim, annyival inkább, mert nagyon sokat fognak benne találni olyant, a mi őket az olvasásnál ép oly kellemesen lepi meg, mint engemet a dolgozásnál. Nemcsak összegyűjteni az adatokat, hanem azok alapján lépten-nyomon összehasonlítani Orosháza viszonyait megyénk, hazánk és a külföld viszonyaival: ez volt törekvésem. A mostani viszonyok részletes számbeli adatai ép ugy, mint a képek, későbbi időkre is érdekes és tanulságos rajzát fogják megőrizni a jelen állapotoknak. A könyv árát lehető legalacsonyabbra szabtam, csak hogy szegényebb családok is megszerezhesék. A könyv okt. 31-én jelenik meg „Orosháza” címmel. Az előfizetési díjakat (füzve 1 frt, kötve 1 frt 30 kr.) folyó hó végeig kérem hozzám beküldeni. Bolti ára esetleg magasab lesz. Veres József, Orosházán, 1886. okt. 12.

Mikor ő hazaért, már öltöztették a menyasszonyt, kit alig birtak az apósa karjaiból kifejteni.

A vőlegény is felöltözött lassan — lassan, mert már gyülekeztek a vendégek.

A nagy szobában ott voltak a násznagyok. Elővezették a menyasszonyt: fehér volt, mint a lilium, de szép, mint az álmok tündére. Lesütötte szemét, s rá sem merte vetni a bus vőlegényre, kit az édes anyja vezetett arája elé, Bánta is ez őt; megse nemzte jóformán.

Ekkor jött be az öreg Mátrai bácsi valamit vonszolva, a mi fehér lepellel volt leterítve.

A menyasszony előtt megállott, s igyszólt: „Kedves gyermekeim, mielőtt a templomba mennétek, simogassátok meg ezt az állatot, kinek legnagyobb része van abban, hogy ti egymáséi lehettek.”

S e szavakkal levonta a leplet, s a vén Hektor nyöszörögve huzódott volt urnójehez.

Hogy ragyogott ki erre a vőlegény arca, s hogy bevonta a bibor a szép ara két orcáját.

Egy perczig némán néztek egymás boldogságtól sugárzó szemébe, aztán oda borultak mindketten a könyvek közt mosolygó édes apa kebelére.

— Nohát egymást megse csókoljátok — incselkedék Mátrai bácsi nevetve, s összetolta a boldog gyermekeket.

Aztán elővonta kedves anyjukját, s azzal produkálta el a Guszti, meg Aranka elébbi busuló képét.

Bezzeg a maga lakodalman sem járta egykor olyan jó kedvvel az öreg Mátrai pár, mint most a gyermekeikén! JELENFI JENŐ.

— **Színészet** A Komlósy-féle színtársulat múlt vasárnapon tartotta utolsó előadását városunkban, mely alkalommal igen sikerült előadásban színre került Gerő Károlynak legújabb 3 felvonásos népszínműve a „Vad galamb”. A mű igen szép nyelven van írva s dacára a nem nagy eseményeknek nagyon érdekes, mulattató és több jelenetben igen hatásos. Komlósy és Sandorné volt a közönség felderítői. Az első, dícső Adalbert naplopó szerepében igaz jó kedvvel, komikus alakításával, mozdulataival, szavaival teljes sikert és nagy tetszést aratott. Nem kevésbé volt mulattató Sandorné a „Bábi” szerepében. Ez a szerep nagyon jó kezekben volt nála, de nem is maradt el a közönség zajos elismerése. A darab fő szerepeit szintén dícsőre méltón adták a társulat ismert jó erői: Ligethiné Mari, Nagy Vilma, Sándor Emil Juhász és Ferenczi; a többi szereplők is beillesztettek a keretbe: Kerekes, Eltető és Szabó. Az előadás telt ház előtt ment, bár a páholyok nagy része üresen maradt. Előző napon, utolsó előtti előadásban színre került a kellemes zenéjű Strausz operettje „Egy éj Velencében”. Ilyen esteje nem volt Szarvason a derék társulatnak. Minden jegy elkelt és a szinkör zsúfolásig telt meg, sőt nagyon sokan kényszerültek vissza menni a pénztártól, mert már jegyet nem kaptak. Az előadás a szereplők leplezetlen jókedve mellett egészen sikerült. Mind a három primadonna játszott, s mind a három megérdemelte a kitüntető elismerést. Juhászné,

Demjén Mari, Ligethiné, versenyeztek ének, játék és kedvesség tekintetében egymással. Koszoru, eszák és taps volt bőven. A férfi szereplők közül Kenedies és Komlósy tűntek ki. Őt ilyen este — és a társulat halás szívével hagyja el városunkat! Van itt közönség elég! E két előadás volt az utolsó színi idényünkben. A társulat ugyan nem utazott el azonnal, de — talán önértékből — nem játszottak tovább — az általok kiszabott határidőn túl. Jó emlékezetük meg fog maradni nálunk.

(§) — **Miniszteri** körrendelet értelmében ezentúl a kender nem szabad folyó vízben áztatni, mivel tapasztaltatott, hogy a kenderlé a halakra nézve igen ártalmas. Ezen rendelet igaz ugyan, hogy indokolt, de mit fognak most tenni kendertermelőink?

— **Halálevés.** Külley Adolf, nyugalm. kir. adótárnok f. hó 12-én hosszas szenvedés után 64 éves korában jobblétre szenderült. Az elhunyt övegyén és 7 felnőtt gyermekén kívül számos unokák és egyéb rokonok gyászolják. Az elhunyt a szabadságharcban honvéd volt, s azután is övéinek és a közjónak odaadással élt. Béke lengjen porain!

(§) — **Miniszteri** elismerés A földmivelés- ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter Békés megye közönségéhez a következő leíratot intézte: „A nagykorú m. kir. méntelep parancsnokságának hozzáam tett előterjesztéséből meggyőződést szereztem aziránt, hogy Kristoffy János szarvasi városi

állatorvos a lefolyt fedeztetési idény alatt, a tenyésztők buzdítása és felvilágosítása, valamint az állami fedeztetési állomások érdeke közül tanúsított buzgó felügyelet által, az orsz. lötenyészési ügyet hatósan előmozdítani törekedett, mely hasznos és hazafias szolgálataiért teljes elismerésemet és halas köszönetemet kifejezni, kedves kötelességemnek tartom. Sziveskedjék a közönség erről nevezett urat értesíteni. Budapest, 1886. okt. 5-én. A miniszter megbízásából: Kozma s. k.“

Felelős szerkesztő: Mihály József.
Főmunkatárs: Bolygó.

1543 tkvi sz.—1886,

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbírósg mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy az orosz-házi takarékpénztár végrehajthatónak özv. Szarka Jánosné szül. Csekő Julianna ügy is mint kiskorú gyermekeinek gyámja és Szarka János végrehajtást szenvedők elleni 350 ftl tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a b.-gyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. járásbírósg) területén levő Öcsöd községben fekvő, az öcsödi 1610. sz. tjkvben foglalt özv. Szarka Jánosné, Szarka János és kiskorú Szarka József, László, Julianna, István és György nevű álló A. † 1. rsz. a. 878 hrsz. 445 □ öl beltelkes ház és † 2. rsz. a. 879 hrsz. 40 □ öl házi kertre az árverést 328 ftlban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 19-ik napján d. e. 9 órakor öcsöd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlannak becsárának 10% vagyis 32 ftl 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.
Kelt Szarvason, 1886. július 17-én.

TÖRÖK kir. aljárásbíró.

Védjegy 319. és 320. szám.
Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghoz ingyen mellékeltek.

Kapható Szarvason: Melis L., Medveczky J., Nyácsik S.; Mikolay J., Réthy S., Mázor J., Hajos I., Ifj., Sinkovits I. uraknál. 3-1

Figyelmeztetés.

Az általános ismert, jó hírnevű örvendő s több oldalulag kitüntetett sosborszesz készítményem — kelen-dősegenél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatban saját hazam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SOSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: esúzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benuulások zsugorok stb-ellen; de különösen a **bedörzsölés-kenő-gyűrő-gyógymódnál, (massage)** igen jó hatásnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tisztá, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, fejkorpa-képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr. egy kisebb üveggel 40 kr.
Brázay Kálmán,
Budapest, IV. ker. Muzéum-körút 23.

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

Kaprióriai Wodianer Albert úr összes uradalmi jószág igazgatósága részéről közhírré tétetik miszerint haszonbérbe adatik zárt ajánlatok útján:

Gyoma és endrődi uradalomhoz tartozó ugyanezen községek határában elvonuló hármas Körösön gyakorlandó halászati jog 1887. év január 1-től kezdve három egymásután következő évre.

Mely zárt ajánlatok 10% bánatpénzzel folyó év november hó 1-ig Gyomán az Igazgatói irodában beadhatók hol is a szerződési feltételek mindenkor megtekinthetők.

Továbbá az endrődi határában

a) 70 hold szántó s 483 hold kaszáló és legelő összesen 553 holdat tevő úgynevezett Rigalyas 1886. év november 1-től kezdve három évre

b) 80 hold szántó s 344 hold kaszáló s legelő összesen 424 holdat tevő úgynevezett Berekudvarnokköze 1886 november hó 1-től három évre.

A fentebb részletezett kétrészletre szerződhetni Gyomán az Igazgatósági irodában hol a szerződési feltételek is megtudhatók.

2-2

Az összes kiállításoknál az arany éremmel kitüntetett

ménesi vörös boraimat, magyarádi asztali borokat

valamint

sajátkészítményű legjobb Cognac-ot

melyekből igen nagy készlettel bírok, bátor vagyok ezennel szives figyelmökbe ajánlani.

Domany József Aradon

cs. és kir. és Ő felsége a szerb kiraly, ugymint Ő fensége Károly bajor herczeg udvari szállítója.

Árlapok kívánatra rendelkezésre állanak.

3-3